

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra ADAM HOMO ET DIGT TREDIE DEL (1845-48)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 495. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm02-shoot-idm139964406606304.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

Hvem har ei stundom følt det høie Mod,
Hvorved det er, som Jorden knap vi rørte,
Som om den hele Verden os tilhørte?
/ Livets Friskhed havde det sin Rod,
I Følelsen af Nyskabthedens Fylde,
I den Lyksalighed, som kun vi skylde
Vort Udspring og vort adelige Blod,
Naar i vort Sind den Tanke sig befæster:
Af Gud jeg skabt er, af den største Mester!
Men dette Mod maa i sin Svulmen tæmmes,
Skal over Værket Mesteren ei glemmes;
Dets høie Skud maa kappes i sin Top,
Skal ei det skyde vildt som Hovmod op;
Det selv maa af den Helligaand behandles,
At det fra Stof kan blive til Product:
Maa gjøres mygt - til Ydmyghed forvandles.
Thi Ydmyghed af Modet er en Frugt;
Den dybt i sig fornemmer Spirens Frodighed,
Der da sig aabenbarer som Frimodighed.

---

496 Hvor er vort skjulte Menneske? Vi vide,
At det er til og er vor Eiendom;
Men om i os det findes, eller om
I Gud det gjemmes, derom kan man stride.
Snart mærke vi det lige ved vor Side,
Lig Duften af en Blomst, vi gaae forbi;
Snart som et indre Suk det løses fri;
Snart som en Klang det kommer - snart som Vinden,
Kun hørlig ved dens Kommen og Forsvinden.
Skjøndt for vort Syn det aldrig holder Stand,
Det sandses, føles og indaandes kan,
Ja tidt saa tydelig dets Nærhed spores,
At os vort eget Hjerte bli'er for trangt,
Og vi dets Væsen føle kan som vores;
Men tidt igjen det fjerner sig saa langt,
Som var det ikke meer med os forbundet,
Som var det ei blot skjult, men reent forsvundet.